

olemaan America Haallilla, maalisk. 24 p. Silloin on suru kaukana niiden sielusta, jotka sinne saapuvat. Jos ette sinne tule, niin varmasti tulette sitä katumaan. Siis näkemiin! Kuulin, että huvitainkunta on parhailtaan hommaamassa hauskaa illanviettoa maalisk. 25 p. illaksi. Mutta en vielä uskalla sanoa mitä siellä tulee olemaan, sillä minua kiellettiin siitä sanomasta kenellekään, vaan tulkaa itse katsomaan.

Tänne Butteen on saapunut suomalainen ompelija Hanna Finck, Clevelandista, Ohiossa. Hän on avannut täällä ompelutalokseen, 415 E. Park St.

Suloisen sopusointu ja rakkaus valitsee vasta perustetun osaston jäsenen keskuudessa, sitä ainakin todistaa se seikka, että tänne Idahosta tulleella Miss Salma Hillillä näkyi viime lauantaina, maalisk. 10 p. olevaa nusi, kiiltävää jalokivi sormus. Osoittelimme Saimaa ja Theodor Olsan sen johdosta ja olemme siinä toivossa, että heidän tullessa he perustavat oman kodin. Niin, onneksi olokoon ja yhteisymmärrys säilyköön heidän välillään, sitä toivoo tämän kirjoittaja.

Sain kirjeen Piina Majjalalta, Grantsville, Vermont, Box 201, jossa hän kysyy, jos minä täällä tunnen hänen sisarensa, Sanna Masku eli Mäki. Minä en tunne, enkä ole saanut tietoa niistä henkilöistä, vaan jos kukaan nähestä niin ilmoitan siitä Piina Majjalalle. ELVIRA.

TIMMINS, ONT., CANADA.

Tervehdys taaskin täältä meidän pikkukylästä. Saan maailman tiedoksi antaa, että Timminsin s. s. osaston naisilla oli tänään kuu 4 p:nä oikein jyrillitamat, mutta ensi kerta se on aina ensi kerta, kyllä kai sitä sitten toistekin uskaltava ryhtyä toimeen, kun ensin alkuun pääsee ja litamat ovat todella hauskaa ja paljon henkistä ohjelmaa ja kaksi näyttökappaleita: "Ihokellia" ja "Nappiella". Nämä kaikki esitettiin osastomme "akat". Miesillä ei ollenkaan huolitettu mielihän virkaan näissä litamatilaisuuksissa, sillä me naiset tahdomme myös näyttää, että mekin voimme pystyä jollainkin, jos vaan tahdomme. Sitänpä se juuri onkin syy, että kun ollaan niin velttoja, ettei muuta kuin olla makotettuna kuin lahonnut puu metsässä, sillä nyt olisi aika jo näin keuhkuihin tullen väsyneenkin ruumiin heikkyä ja käydä yhteistyöhön ettei osastomme toiminta olisi vaan harvoin niskoilla. Puhdas voitot oli näitä litamista 65 dollaria ja väkeä oli kerääntynyt haallimme alla tähteen, ettei ole koskaan ennen ollut. Näytti siltä, että oli ne akat joihin saaneet aikaa.

T. k. 7 p. oli myös markkina-litamat joihin tilaisuuteen oli laitettu oikein iso "pasketti", jota sitte ukkonmiehet ja polkamiehet saivat kilvan hantaa, ja seurauks oli, että polkamiehet voittivat, mutta tahdon lausua paheksu- mistansseen, oikein yleismaailman kummiten niille elävien leskille, jotka menivät "polkamiehinä" polkamisten puolelle, sillä se on kerrassaan halpaomainen teko, sillä kaikki kyllä tietävät, että tällä on perhe Suomessa. En nyt sentään viisi nimeäni vielä sanoa, mutta jos toiste vielä sen teette, niin heti ilmoitan nimenne lehdessä, sillä varmaan ukkonmiehet olisivat voittaneet "pasketin", kun vaan olisi rehellisesti pelattu. Tulaja väkeä litamista on tarkalleen tiedä, mutta pasketti ainakin nousi toista-sataa tolsua yhteensä.

Näytelmäseuramme harjoittelee kappaleita "Sismäläinen", jota tulhaan näyttämään lähimmässä tulevaisuudessa.

Sout Porcupinen s. s. osaston näyttelmäseura tulee tänne vieraillemaan tänään kuu 11 p:nä näyttökappaleen "Heiken lapsi" kanssa. Muistakaapa tänään toverit tulla kaikki haallille, sillä se on vasta ensi kerta, kun he tulevat tänne vieraillemaan. Sydämeistäni toivoisin että haallimme olisi niin täynnä kuin oli viime pyhä.

Kevät se näyttää pilkistelevän

meillekin korven eläjille, sillä tuntuu teasen oikein hauskalta, kun tulee se ihana kevät. Se tekee mielen iloisemmaksi, sillä täällä meillä onkin ollut tavallista kovempi talvi. Luonta tosin ei ole ollut vielä oikein paljon, mutta kovia pakkasia on sen sijaan ollut pari kuuta yhtämittaa, että on kaikki kaupungin vesijohdotkin jäätyneet. Kyllä sekin on vielä hirveätä, jos työllisten täytyy vedenpuutettakin kärsiä. Kyllä se on elämä nykyään todella taistelua, sillä kaikki elanto on niin kauhean kallista. Kaikki tavara on kohonnut hinnassa enemmän kuin puolella ja yhä vaan kohoaa, sillä todellinen työntekijä saapi aina vaan vatsavyötä kiristää, kun palkkaja ei ollenkaan koroteta, vaikka elanto kuinka kohoaisi. Siis taasen toivoisin hauskaa kevättä kaikille Toverittaren lukijoille.

Toveruudella MARY BRANDT.

PEABODY, MASS.

Toverittaren pienet ja suuret lukijat. Meillä ei ollut viime pyhä ollenkaan sunnuntai-iltoja, vaan oli meillä Ihanneliiton työkokous. Siinä edellisessä kokouksessa päätettiin, että pannaan yksi sentti sisällysmaksu ja sentti kunkausittain. Jokainen oli samaa mieltä. Jäsenkirjuriksi valittiin Raakel Johnson, rahastonkirjuriksi Helkki Rosendahl, ja rahastonhoitajaksi Toivo Laine. Puhemies ja pöytäkirjuri ovat samat kuin ennenkin, edellinen Helmi Johnson ja jälkimmäinen Irene Kanerva. Sanomalehtiraportteeraja on nykyään sama, allekirjoittanut. Kalkkineen alla yhtyi kolmeista henkilöä tähän meidän Ihanneliittoon. Ehkä niitä vielä yhtyy enemmänkin jättestäpäin. Meidän ohjelma-kokous, joka oli keuhkolta kolmelta viime sunnuntaina, maaliskuun neljäs päivä, onnistui kaikkiin puolin hyvin. Siellä oli tavallisesti väkeä. Me pidämme tänään tapausta tilaisuus noin pari kertaa kuussa. Kaiken ohjelman suorittavat lapset.

Kaikki ihmiset eivät ymmärrä mikä se Ihanneliitto on. Se on "Lasten Osasto", juuri samanlainen osasto kuin aikuistenkin osasto. Siihen "Lasten Osastoon" saa yhtyä kaikki alkuiset lapset, jotka eivät vielä voi yhtyä aikuisten osastoon. Siellä tullaan toimimaan samalla tavalla kuin aikuistenkin osastossa.

Täällä Peabodyssa se taas tuli talvi, mutta sataa niin kovasti, että ei ole koulutakaan. Ei sulkaakaan sitä tulvaa enään kovin kauan pitään. Luultavasti kesän jo pian tulevan. En tiedä nyt enempää tästä kerrasta. Siis lopetan ja jatkan toiste. Toveruudella, IRJA FERIN.

VANCOUVER, B.C., CAN.

"Aikään nyt sentään patahaq hypätkö", vaikka näettekin tämän kirjeen johdosta minun sanoin syöneeksi—luvatessani viime kirjessänni on kirjoittavani pitempään aikaan, kieltäytymiseni johtuen siitä, kun olen jo kuusi kuuakautta kärsinyt tätä muuallastautantaa—niin siitä johtuva alttunen pääni särky ja sellu kivistys ei salli jännittää voimiani ajatusten kokoomiseen. Aina kun olen joutain tehdä, jossa hermonni vähänsikin jännittyy, tulee kova pääni porotus, niin-pä nytkin—no arvasinhan sen—on kuin seitsemän seppää takosti tuolla päälaellani, mutta tehkööt he vain rauhassa siellä yläkerrassa työtään—vaikka se nyt vähän kipeätä tekeekin, sivistän silmäni, puristan huulen ja kirjoitan aivojeni jyskinästä huolimatta. Saatuaani kirjeeni valmiiksi, menen vuoteeseen, hauteleen päätäni ja luotsen mielestäni että onhan ompeluseuramme vihdoinkin kovien ponnistusten jälkeen päässyt taipaleelle. Vaikka en jaksanutkaan itse olla läsnä perustushommissa, niin toivottelen kuitenkin tätä asiaa maailman kuuluville, koska ei yksikään tämän puolen naisista uskalla ottaa kynää käteensä. Ehkä ihmettelette, että mistä tiedän sitte ilmoitella, kun en ollut itse saapuvilla? Joo, no, katsokaan, eräs toveritar

pyynnöstäni lähetti minulle tiedot. Näin voia minä olla tohussa, vaikka en itse joka kertaa pääsisikään—kyllä äijäni postin kautta.

Jahah, tulla tupsaani tuo Toverikin tuohon kesken, kiireen käsini. Se olikin all right, sain hiukan Isäystä, äkkäsin näettekö oman palkkamme uutiset heti. "Kyllä sin' out sitte lysti äijä, sinä Mäkisen muijan poika"—kun jo heti ompeluseuran homman alussa menet sanomaan, ettei siitä totta tule ja kuitenkin samalla mainitset tuon näin summan naisia—50:ttä—oikeinpa minua kesken itkuun nauratti. Mutta mitäs sanoisit jos olisi vain 10 naista, niin—mutta leikki sikseen. Nyt todella tahdon sanoa tälle Vancouverin emännät, että sormet näppäriksi ja lauka keuhalle.

Neljäs päivä maaliskuuta perustettiin vihdoinkin ompeluseuramme. Kaikki kokouksessa läsnäolleet kuulivat oikein yksimielisiä. Puhemies ja kirjuri oli valittu Mrs. Daisy Hill, pöytäkirjuriksi Mrs. F. Blom. Sitte oli valittu kolmihenkinen komitea osastomaan tarvittavia tavaroita, joihin tulivat toverittaret A. Ventelä, E. Mäkinen ja D. Hill, rahastonhoitajaksi Mrs. Ventelä. Osasto oli luvannut luovuttaa pohjarahaa \$20. Töitä päättivät alkaa tekemään haallilla, ensimmäinen neulomakokous on keskiviikkona t.k. 14 p., kello 2 iltapäivällä. Tämä oli siis kokouksen raportti jonka sain. Oli mainittu, että töitä aletaan tehdä haallilla—alkaa nyt väärin ymmärtäkö te, jolle on mahdoton päästä haallille, ettekö niitä töitä muulla saisi tehdäkkään—te voitte myös parhaanne toimia, ottamalla töitä kotianne. Mutta kaikki nämä, joilla ei sulkaakaan ole mitään voitattomalla esteellä, kehoitan rientämään haallille. Työt mukaan ja äijät ja pojat rihnaa soljuja vetämään ja katselamaan sitte vesissä seinäni eukkojen ja tyttöjen hommia. No en puolestani osaa muuta sanoa tähän kuin toivon onnea alkavalle touhulle. Näyttääkö te minulle kerrankin nolle mielellä, että kyllähän siitä joskus toisikin tulee, vaikka se kätkää (?) Koetan toihuta apunanne, jos en muuten niin ainakin paperilla toittamalla, ettei satuta mitään valittuista selostajaa homma, joka olisi mielestäni sovimampi—ainaku se tapaa olla sellainen, josta voisi käydä säännöllisesti kokouksissa.

Näytelmäseurakin se vain rimpui-lee ja touhuaa, selkäsanoista huolimatta. Ensi pyhäpäivä esitävät kappaleq. Puske vain sinä pikkukun lauma vastuksista huolimatta—onhan sitä aina jokaisella kiusauksensa yhdestä pahasta, vaan kyllähän ne yksilöiden pippuroimiset pian kuluu, kun ei niille suurempaan huomiotu anna. Meidän työllisten täytyy taitteilla sen mukaan minkä vähänkin jaksamme voimamme käyttää litatöksemme yhteispyrintöjen hyväksi—saatuamme parhaan bikiiveromme vuodattain herrain hyväksi raskaassa päivätyössämme—atnakin vielä niiden alkujen valhiessa, kun iloin väsyneenä harjoittelee. Sitte pyhänä taas väsyneenä pihvään harjoitusten ja kokouksien johdosta, esittäkö kappaleen, niin kyllä ajattelevat työllistoverimme ymmärtävät, että olette koettanut paranne ja että meidän keskuudesta on vallan mahdollisuus saada ulos puserretuksi samaa, mitä sen voivat virkanaan omistavat teatteritaitelijat tekevät. Siis toivon vain intoa eteenkinpäin! Samalla ihmettelen, kun juuri ne, jotka eivät itse rikkaa ristiin pane tämän asian korjaamiseksi ja avuksi, päänvastoin vielä tekevät joskus kiusaakin, ottamalla roolin, saattaen sen viejälle hyvän mielen, vaan sitte itse-päisyydessä tuodaan se takaisin juuri pahimmalla alkaa, ja kuitenkin sitte boikoteeravat sellaista jotka ponnistavat vihmänsä.

Järjestön puhuja, toveri Kopila kuuluu olevan täällä luonnollisessa. On pa'u mieleeni, etten jaksaa mennä joukkoon, vaan saan tyytyä aina tietoihin, joita äijältäni saan kuulla. Eihän se ole sitä kuin että olisi omia korvia jouhossa, vaan olen tyy-

tyväinen näinkin. Kuuntelijoita kuuluu oleen kohtalaisesti.

Mitäs nyt muorit ja äijät suuhun pistelemme kun se ainoo, ainakin minun herkkuni, potaattiki, nousee niin hirvittävästi hintaan, ja eipä nuo juurikasvitkaan ole kiinalaisilta unohtuneet hinnat korotuksen suhteen. Jokohan se niillä tulee tännekin—mutta tulekohan herroille?

Voi voi tätä maailmaa ja noita ihmisiä, jotka vielä kaikessa pimyydessään sotaa kannattavat, että menevät itsekin sinne osalliseksi. Milloinkahan tulee aika, jolloin jokainen käsittäisi, että sota on veljesmurhaa, ja nousevat sitä vastustamaan.

Kuules, sinä F. B. sanoit, että olisi sulla halu kirjoittaa tähän lehteen, olt jo yhden kerran tehnyt sen, vaan jäi lähettämättä, kun säikähdit muka niitä suuria arvosteluita. Ketä-pihän täällä ei arvosteltaisi, toisia enemmän toisia vähemmän. Yritä pois vaan, arvosteluita viisi! Ne täytyy jokaisen kestää jos joutuu yrittää, pääasia on Selma-tidin paperikori, mutta en usko hänen sinulle sen ankarampi olevan kuin toisillekaan, ettei ole törkeä asia. Siis anna tulla vain minun kyhäykselleni jatkoksi. Nyt tervehdykseni koko laajalle lukijakunnalle ja erittäinkin toimittajille. Toveruudella, HELLE S.

Huom! Pyydän jos mitä on ompeluseuran kokouskirjotuksesta väärin tai jäänyt pois niin muistuttakaa. Olen ne kirjoittanut vain kirjeellisesti saatujen tietojen mukaan.—Sama.

ÄIDIN KAIHO

Oi, elämä, miksi oletkaan määrännyt niin kylmän kohtalon osakseni, etten voi saavuttaa äitien asemaa, niin hartaasti kuin sitä olen toivonut. Yöni, päiväni olen uneksunut ja haaveillut siitä unenmaailmassa hetkestä, jolloin saan sinua hellästi alkaa hoitellamaan rinnallani, vaan nyt on kaikki toiveeni rauenneet tyhjiin.

Luulin saavani sinusta itselleni elämäni sulostuttajan ja ilon läivähdin hetkiä, vaan koitelo tolsin määräsi, ihän arviastamatta aloin tuntea kipua rumpi-sau, joten suurella uskalla jouduin sinusta luopumaan. Vain kuitosen kauhunta saati rinnallani kehittäjä, joten siis elosi laika oli liian hento tähän myrskyiseen maailmaan. Muuraman muurauhin sain vain sinun pihä käsivarrellani, ja tunteen rakkaita liikuntojasi, ja siten kuoleman enkelit saivat luoksesi, vieden sinut minulta pois, tuonne kylmään, jäätyneen maahan alle. Täällä hän nyt siis, pieni, hento ihmislapsi lepää pienen kummun alla kotimme lähellä, tietämättä mitään isästään ja äidistään ja kaivosta, jolla häntä muisteleminen. Siis lepää rauhassa, kailla aarteemme!

Ehkä elosi olisi ollutkin vain armoitonta taistelua leivästä, sillä useimkaan ei työlläin lapselle onni hymyile tässä kurjassa yhteiskunnassa, vaan heti suuremmaksi tuluaan on hänen uhrattava itsensä kapitalismin palkkoorjaksi, niin katkeralta kuin se vanhemmista tuntuikin, laskea nuorena lapsensa kylmään, tuntemattomaan maailmaan, oman onnensa huostaan. Tiedän sen oman äitini kohtalosta, kuinka kumma kyyneleitä hän vuodatti, lasklessaan minut maailmalle.

Kaikkea tätä muistella johtuu mieleeni ajatus: Miksi en nauttisi pienokaiseni onnesta, sillä hän on tallella—poissa maailman myrskivistä... Mutta eihän hän sitä varten syntynyt, että kohta kuolemaan... AINA HILTUNEN.

Bingley, Alta., Canada.

Toverittaren yksityisnumeroiden hinta on viisienttiä kappale pait-si niputtain ostain, jolloin ne ovat (viisi kappaletta ja siitä ylöspäin) kaksi senttiä kappale.